

Život jedne bačene flaše

Ovu priču vam pričam ja, iskorišćena i bačena plastična flaša. Znam da će vam izgledati čudno i ne znam da li ćete shvatiti suštinu ove moje priče...

Bila sam iznad svih. Stajala sam na najskupocenijim izlozima i sve gledala sa visine. Divili su mi se toliko da su se grabili ko će me imati. Poticala sam iz porodice tamnopotutih flaša. Imala sam ime, a sad ne znam ni kako se zovem. Dani su mi bili puni sreće, radosti i uzbuđenja, sve dok me nije kupila jedna žena. Tada su za mene počeli dani pakla. Iako sam se nadala da ću, kad budem kupljena, biti slobodnija i srećnija. Ali ne, to se nije desilo. Nasuprot tome, mene, jednu bocu, samo su iskoristili i bacili. Ja, velika flaša, završila sam bačena na ulici. Svi su prolazili pored mene, gazili me i šutirali. A možda sam to i zaslužila, bila sam toliko ponosna, da sam željela da budem iznad svih. Dugo sam stajala u jarku, dok me nije šutnuo razuzdani dječak. Ležala sam izgužvana pored puta. Ljude od kojih sam se grozila, sad se oni groze od mene. Svi su me sa gađenjem gledali. Nikoga nije bilo briga za mene. Sad i flaše koje su bile obične i koje sam izbjegavala, završile su bolje od mene. I one imaju bolje mjesto i sada me gledaju sa visine. Ne mogu više da trpim svu tu zemlju i prljavštinu na sebi. Kad god me neko nagazi ili šutne, shvatim koliko sam bezvrijedna. Nemam snage da izdržim sve ovo. Ne mogu da podnesem sve te ponižavajuće riječi i udare. Moj život više nije vrijedan ničega. Pošto su mi ljudi uzeli dušu, odlučila sam da i ja trujem njihove živote. Razmišljala sam, prvo ću im zatrovati vodu. Stići ću ja do njihovih kuća, podzemnim vodama.

Jednog ljetnjeg, sunčanog dana opazila sam čovjeka koji mi se približava. Mislila sam da će i on, kao i svi drugi da mi nanese bol. Ali kako se približavao vidjela sam u njegovim starim, izbornim rukama paket sa natpisom „PLASTIKA“. Nisam se nadala da će mi pomoći, jer ko bi pomogao ovakvoj, jednoj flaši. Uzeo me je u svoje ruke i ubacio u paket. O, kako mi je prijala ta njegova topla, hrapava ruka. Po prvi put, poslije toliko godina osjećala sam se voljenom. U paketu su bile i druge flaše. Vidjeći njih, onako tužne, razumjela sam njihovu bol, jer sam i ja bila kao one. Uočila sam da nisam bila sama sve ove godine. Kada su me reciklirali ponovo sam bila srećna i imala sam volje za životom. Iako sam spolja bila ista kao prije, iznutra nisam. Odlučila sam da ne budem, previše ponosna i da budem zadovoljna onim što jesam, jer svi su lijepi na svoj način.

Ovo je bila moja priča. Možda je niko nikada neće čuti ili pročitati, ali se osjećam bolje poslije svih riječi zapisanih na ovom papiru. Ipak osjećam da sam sa nekim podijelila svoju bol, strah i nesreću. Nadam se da oni koji pročitaju ovo neće ostati ravnodušni. Nadam se da nećete više bacati flaše ili ih šutati, nego bar napraviti vazuu od nas ili nešto što bi svima koristilo.

Zato reciklirajte i usrećite nas, flaše i pomozite planeti Zemlji, jer i mi imamo život.